

[Veistrup.]

sagde, at det var noget, der ganske sikkert maatte fortsættes, idet det ærede Medlem fremhævede, at Vejene er for smalle. Jeg tror, at det i mange Tilfælde vil vise sig, at vore Landeveje i og for sig er brede nok, hvis der blot var Plads for de andre Trafikanter. Hvis der ved Siden af disse Landeveje blev anlagt Cykle- og Gangstier, vilde det efter min Mening ikke være nødvendigt at gøre vore Landeveje, som jo i mange, mange Tilfælde er sat i fortrinlig Stand, ret meget bredere. Det er jo ikke Meningen, at vi herhjemme skal anlægge Autostradaer, som man har dem i Udlandet. Hvad det gælder om, er at sikre Menneskeliv, og det gør man først den Dag, man har saadanne Veje eller Stier — hvad man nu vil kalde dem —, at de Mennesker, der skal befordres pr. Ben eller Cykel, kan bruge dem. Derfor tror jeg, at det er nødvendigt, hvis man vil øge Færdselssikkerheden, hvad vi sikkert alle sammen ønsker, at gaa til den her foreslaaede Foranstaltning. Jeg anbefaler altsaa Lovforslaget til en velvillig Behandling i det Udvalg, som jeg forstaar man ønsker nedsat.

Justitsministeren (Steincke): Jeg takker de tre ærede Ordførere, som kunde anbefale Lovforslaget, selv om jeg naturligvis beklager, at den ærede Ordfører for de Konservative (Korsgaard) vilde have undersøgt, om ikke en anden Minister hellere skulde administrere Loven. Det kan vi jo undersøge i Udvalget, men jeg vil dog fraaraade mine Kolleger at ændre Forslaget paa dette Punkt.

Til den ærede Ordfører for Venstre (K. Pedersen) vil jeg sige, at der ligger ikke i dette Forslag nogen Art af Underkendelse af Kommunernes store Arbejde for Vejnettets Forbedring under de meget vanskelige Forhold i den sidste Menneskealder. Det gør der ikke, og det er ogsaa rigtigt, hvad det ærede Medlem sagde, at vi har ca. 44 000 km Biveje, og at der i Virkeligheden kun mangler Udbedring af 15 500 km Biveje, før man kan sige, at dette Vejnet er tilstrækkelig udbygget. Det vil ganske vist ogsaa koste 400 Mill. Kr., deraf i Øjeblikket 125 Mill. Kr., og det er jo en helt anden Opgave end den, der er tænkt paa ved dette Lovforslag, som ogsaa har en anden Begrundelse.

Naar den ærede Ordfører for Venstre sagde, at vi her for første Gang stod over for et Indgreb i det kommunale Selvstyre, mente det ærede Medlem vel: første Gang paa Vejvæsenets Omraade, for ellers synes

jeg, at vi altid hører af Venstre — jeg har da hørt det Masser af Gange —, at vi foretager Indgreb over for det kommunale Selvstyre. Men det er altsaa første Gang — det konstaterer jeg med Tilfredshed —, at man fra Regeringens Side, selv efter Venstres Opfattelse, har forsøgt noget i Retning af Indgreb i det kommunale Selvstyre paa Vejvæsenets Omraade. Til Forsvar for denne uhyggelige Foretelse vil jeg dog sige, at naar man kan oplyse om, hvor ringe Udnyttelsen af Loven har været, hvad Bemærkningerne nærmere oplyser om, naar man endvidere vil være klar over, hvad der ogsaa blev fremhævet af det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (Korsgaard), at Cykle- og Gangstier, og da særlig Udfaldsvejene fra de store Byer, ikke alene vedrører den enkelte Kommunes Interesser, men ogsaa flere Kommuners Styre, synes jeg jo, man begynder at nærme sig til en fornuftig Begrundelse af Forslaget. Naar man saa yderligere kan tilføje det yderst forsonende Moment, at Kommunerne tilnærmelsesvis kan opnaa fuld Dækning for Udgifterne, saaledes at de ikke af Hensyn til denne Lov behøver at forsømme de Opgaver, som den ærede Ordfører for Venstre ansaa for de naturligste og mest nærliggende i alt Fald for Sognekommunerne, ser jeg ikke, at Regeringen bør have nogen Art af daarlig Samvittighed, fordi den har maattet foretage eller bemyndiges til efter Forhandling med Kommunerne eventuelt at foretage et Indgreb i det saakaldte kommunale Selvstyre, der altsaa ikke bør strække sig til at ordne Forholdet for mange Kommuner, som der her ofte kan blive Tale om.

Men dertil kommer, at den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti har Ret i, at det afgørende for dette Lovforslag har været den sikkerhedsmæssige Side. Naar vi ser, at der her i Landet efter Statistisk Aarbog for 1937 findes 143 000 Automobile og 28 000 af det Djævelskab, der kaldes Motorcykler, og at Antallet stadig er stigende, og endvidere ser, at der i Aaret 1937 er sket et saa stort Antal af forskelligartede Færdselsuheld, at 268 Personer er blevet dræbt og over 3 000, vist nok 3 290, er tilskadekomne, synes jeg, man maa være berettiget til at sige, at Sikkerhedshensynet med Rette spiller en ikke ringe Rolle ved Bedømmelse af Lovgivning af denne Art. Derfor er det heller ikke logisk af den ærede Ordfører for de Konservative at lægge Hovedvægten paa Hensynet til den færdselsmæssige Sikkerhed, som ene og alene paahviler Politiet og Justitsministeriet, for derefter at